

Пишаємось їхніми іменами

З-поміж тисяч випускників колишнього Дубенського педагогічного училища (нині це – коледж РДГУ) є імена, які гідно прославили і продовжують прославляти рідний навчальний заклад як в Україні, так і далеко за її межами. Маю на увазі, зокрема, письменників.

Другої половини сорокових років тут навчалися Василь Галета і Ростислав Солоневський (на превеликий жаль, обоє вже покійні).

У січні цього року Василеві Федоровичу минуло б 90 років від дня народження. Його рідне село – Кривуха, що неподалік Дубна. Звідти його, чотирнадцятирічного, під час Другої світової забрали у фашистську неволю. Сюди повернувся уже як фронтовик, із бойовими нагородами. Навчаючись у нашому педучилищі, був заарештований сталінськими посіпаками. Вирок дуже серйозний: 25 років! За що? Мабуть, за вірші, які він писав. Там, за Полярним колом, пройшов неабиякі університети, зокрема – й літературні, позаяк серед політичних бранців було чимало й майстрів красного письменства. Але, як не дивно, саме ще по-письменницьки неоперений Василь Галета став упорядником і власним почерком (!) переписав, здається, шість примірників підпільного поетичного альманаху. Один із них є у фондах Дубенського Заповідника, ще один зберігався у вдови Михайла Гориня пані Ольги, інші – в товаришів по неволі. Після смерті Сталіна повернувся з Комі-краю, з інтинських підземель додому. Про закінчення навчання у педагогічному училищі не могло бути й мови. Тож довелося шоферувати на Дубенській фабриці художньої галантереї. За життя ніде не опублікував жодного рядка. Посмертно вийшло три його поетичні книжки, одна з них у перекладі Віктора Того російською мовою, прекрасна презентація якої відбулася у Воркуті. В Дубні є вулиця його імені, а на фасаді нашого коледжу – меморіальна дошка, присвячена В. Галеті.

Ростислав Солоневський родом із села Вовковиї (1930 р. н.). За свої патріотичні переконання, а ще тому, що категорично відмовився вступати до комсомолу, теж був виключений з педучилища і засланий на розмінування повоєнних територій. Тоді ж, ще юним, посивів. Почав віршувати переважно гумор і сатиру. Видав три десятки книжок (перші шість – у дубенському просвітянському видавництві «Наш край», редактори – Микола та Любов Пшеничні). Вчителював у Клеванській середній школі, відмінник освіти України. Лауреат премій імені Степана Руданського, Валер'яна Поліщука, Грицька Чубая, Леоніда Куліша-Зіньківа, Дубенської Міжнародної літературно-мистецької премії імені Авеніра Коломийця, «Нобельський лауреат» (у двох номінаціях). Член Національної спілки письменників України з 1999 року. Вважаю, що у квітні цього року, до дня його народження, на нашому коледжі повинна з'явитися ще одна меморіальна дошка, присвячена талановитому краюнинові.

Микола Жидицький народився 1940-го в селі Новосідки

Микола Жулинський народився 1940-го в селі Новосілки Демидівського району. Закінчив Дубенське педучилище, Київський держуніверситет імені Тараса Шевченка й аспірантуру. Академік, доктор філологічних наук, професор. Двічі був віце-прем'єр-міністром України, депутатом Верховної Ради України. Директор Інституту літератури імені Т. Г. Шевченка НАН України. Почесний громадянин міста Дубно. Автор багатьох книг (переважно у галузі літературознавства). Лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка, премії імені Олександра Білецького. Нагороджений орденами Ярослава Мудрого 5-го ступеня, «За заслуги» 2-го й 3-го ступенів, Золотою медаллю Лесі Українки, медаллю Святого Володимира, орденами Австрійської Республіки, Італії та іншими відзнаками. Член Національної спілки письменників України з 1975 року.

Олександр Ірванець народився 1961-го у місті Львові. Закінчив Дубенське педагогічне училище та Московський літературний інститут імені М. Горького. Член Національної спілки письменників України та Асоціації українських письменників. Автор кількох десятків книжок поезії, прози, драматургії, перекладів із білоруської, російської, польської мов. П'єси ставилися в театрах Києва та Штутгарта (Німеччина). Його твори перекладені багатьма мовами Європи.

А ще ж маємо таку прекрасну випускницю як Раїса Захарчук-Чугай. Закінчила Львівський держуніверситет імені Івана Франка. Працювала у Державному музеї українського мистецтва, у Львівському відділенні Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії імені Максима Рильського, в Інституті народознавства Національної Академії наук України. Доктор мистецтвознавства, професор. Автор кількох сотень наукових праць, з-поміж яких і така солідна монографія як «Українська народна вишивка» тощо.

Можна й інші талановиті імена називати. Бо й зараз у нас навчаються вельми обдаровані студенти і про них, безперечно, ми теж колись ще почуємо!

Валерій БАБАК,
директор Дубенського педколеджу Рівненського
державного гуманітарного університету